

este supraîncărcată și în ea nu mai încap și rugăciunea. Dacă introduci prea multe informații într-un computer, acesta se va bloca și va înceta să funcționeze. Inima umană se comportă la fel, și deși nu se blochează, atunci când este bombardată, pur și simplu nu mai poate suporta, iar acest lucru este foarte dăunător.

De multe ori le spun oamenilor să facă numai un singur lucru odată și apoi să treacă la

următorul. Restul timpului doar să se roage. Aceasta este o abordare sistematică a managementului timpului. Timpul este un talant, un dar. Trebuie să lucrăm așa cum ni se spune în pilda talanților, să exploatăm talantul. Când stăm și ne umplem inimile cu vești care nu sunt necesare, atunci îngropăm acest talant prețios.

Sursa: russianorthodoxchurch.ca

PROGRAMUL LITURGIC

Joi 28 mai	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Înălțarea Domnului (Ziua Eroilor)
Sâmbătă 30 mai	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas
Duminică 31 mai	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Fapte 20, 16-18; 28-36; Ev. Ioan 17, 1-13; glas 6 → Duminica a 7-a de Paști (a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic) → Sfinții Mucenici Ermie, Eusebiu și Haralambie

*Slujbele se transmit **ÎN DIRECT** prin intermediul site-ului nostru: sfantul-ilie.ro

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Fără voia lui Dumnezeu nici nu ne îmbolnăvim, nici nu murim.”

– Sfântul Iosif Isihastul

Nr. 340 / 24 mai 2020

SFÂNTUL IGNATIE
BRIANCIANINOV

1807 – 1867

SMERENIA

Cu adevărata smerenie se acoperă adevărata virtute, așa cum își acoperă frumusețea cu basmaua fecioara înfrânată; cum se ascunde prin catapeteasmă altarul de privirile gloatei. Smerenia nu se vede pe sine smerită. Dimpotrivă, ea vede în sine multă trufie și îngrijește ca să afle toate ramurile acesteia: aflându-le, descoperă că încă au mai rămas foarte multe de aflat.

Smerenia cea mincinoasă se vede pe sine smerită. Lipsa plânsului, îndestularea cu sine și desfătarea cu părutele stări duhovnicești dau pe față trufia inimii. Părerea smereniei e cel mai cumplit fel de trufie.

Smerenia cea din har e nevăzută, nu se face cunoscută și nu e băgată în seamă de oameni (Iov 42, 5-6; Luca 23, 41-42).

Orice necaz îl întâmpină cel smerit prin recunoașterea faptului că e vrednic de el. Cel smerit nu are vrăjmași: el vede în omul ce îi pricinuieste necazuri o unealtă a dreptei judecăți sau a proniei dumnezeiești.

Nu judeca pe om după cele din afară ale sale dacă e smerit sau trufaș, ci după faptele lui.

Smerenia nădăduiește în Dumnezeu, nu în sine și nu în oameni, de aceea purtarea ei e simplă, fără ocolișuri, statornică, măreață. Fiii cei orbi ai lumii acesteia numesc acest lucru trufie.

Din pricina trufiei, lui Pilat i-a fost imposibil să înțeleagă că înaintea lui stătea Smerenia desăvârșită. (Ioan 19, 10)

Hristos S-a arătat oamenilor îmbrăcat cu smerenie, iar acela dintre oameni care se va îmbrăca întru smerenie, se va face asemenea lui Dumnezeu. Voiești să dobândești smerenia? Plinește poruncile evanghelice: dimpreună cu ele se va sălăslui în inima ta, dăruindu-se ei, smerenia cea sfântă, adică plăcută Domnului nostru Iisus Hristos..

Începutul smereniei este sărăcia cu duhul; mijlocul ei este sporirea în ea mai presus decât toată mintea și atingerea păcii lui Hristos, iar sfârșitul și desăvârșirea ei este dragostea lui Hristos.

Smerenia nu se mânia niciodată, niciodată nu caută să placă oamenilor; nu se lasă în voia întristării, de nimic nu se înfricoșează. Poate, oare, să se lase în voia întristării cel care dinainte s-a recunoscut pe sine vrednic de tot necazul? Poate să se teamă de nenorociri cel care dinainte s-a osândit pe sine la necazuri, cel care vede în acestea mijlocul mântuirii sale?

Smerenia este frica de Dumnezeu, simțirea acesteia la rugăciune, adică teama care se naște în timpul unei rugăciuni deosebit de curate, când se simte cu deosebită putere prezența și mărimea lui Dumnezeu, ca nu cumva să piară această simțire și să nu se prefacă în nimic.

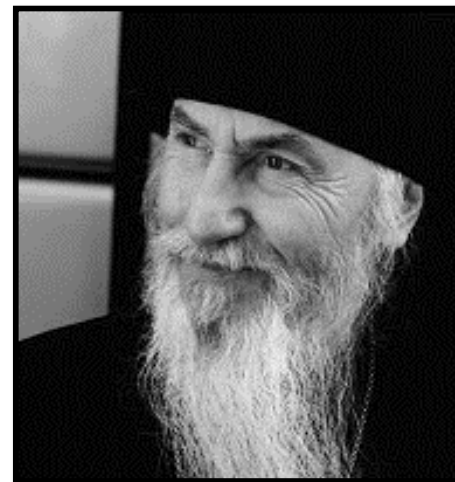
Smerenia este cunoașterea adâncă a nimicniciei tale, schimbarea felului de a-i privi pe ceilalți oameni, care par a te întrece în toate privințele; simplitate sufletească; ura față de lauda omenească; statornica învinuire și prihănire de sine; dreptatea și purtarea fără ocolișuri; despătimirea; cunoașterea tainelor celor ascunse în Cruce.

Smerenia este dorința de a te răstigni lumii și patimilor; lepădarea și uitarea obiceiurilor și cuvintelor amăgitoare, silit smerite

sau a deprinderii de a te prefăce, părăsirea dezvinovățirii, tăcerea înaintea celor ce te necăjesc, lepădarea tuturor filosofărilor proprii și primirea înțelegerii evanghelice.

Smerita cugetare sau dreapta socotință duhovnicească e ascultarea deplină, întru înțelegere, de Biserică.

Sursa: acvila30.wordpress.com

ARHIEPISCOPUL
MARK AL BERLINULUI

TIMPUL
- DAR DE LA DUMNEZEU -

De câte ori mă întorc din Muntele Athos, după o vizită de două sau trei luni, găsesc o

grămadă de ziare pe biroul meu. Mă uit doar la primul și la ultimul, și toate conțin același lucru. Și nimic din ce găsesc nu este necesar în viața mea. Noi toți trebuie să înțelegem cât se poate de limpede. Am mai zis lucrul acesta, oamenii sunt dependenți de știri în ziua de azi. Știi oameni care se uită la știri de cinci ori pe zi. Care e folosul? Dar dacă cineva merge să se roage, de exemplu să citească o cântare sau să spună de 20 de ori rugăciunea lui Iisus, este mult mai de folos. Citește rugăciunile. Citește Psaltirea, și, dacă ești adult, citește interpretarea psalmilor.

Bineînțeles, Psaltirea este o carte mai grea, dar psalmii sunt omniprezenți în toate slujbele noastre. Este folositor să cunoaștem psalmii, să vedem tâlcuirea Sfinților Părinți despre ei, și sa-i trăim în viața noastră.

Aceasta este lumea reală și nu ce se întâmplă în America sau în Africa? Aceste știri doar ne umplu de iritare și de informații nefolositoare. Toate aceste informații inutile încep apoi o viață proprie în inima noastră. O împovărează până când rugăciunea devine imposibilă. Oamenii vin apoi cu ochii în lacrimi la preot și spun: „Părinte, nu mă mai pot ruga”. Motivul pentru aceasta, de cele mai multe ori, este că inima